

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA – SUPREME COURT OF KOSOVO

Numri i lëndës: 2023:155923

Datë: 11.03.2024

Numri i dokumentit: 05434171

C-IV.-21-0175

Ankuesi:

Sh B, fshati R, Prizren.

Përfaqësuar nga avokati B I Prishtinë.

Kundër

E paditura:

N.SH “NIN Ramiz Sadiku”, e përfaqësuar nga Agjencia Kosovare e Privatizimit, rruga “Agim Ramadani”, nr. 23, Prishtinë.

Dhoma e Posaçme e Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet në lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (Dhoma e Posaçme), gjyqtarja Hajrie Shala, me dt.04 mars 2024, lëshon këtë:

A K T G J Y K I M

I.APROVOHET si e bazuar ankesa e ankuesit Sh B dhe **NDRYSHOHET** vendimi i Autoritetit të Likuidimit të AKP-së nr. PRZ017-0004/0232 të datës 10 mars 2014.

OBLIGOHET e paditura AKP, që ankuesit Sh B në emër të Kompensimit për tri paga të pa paguara t’i paguaj shumën prej **3,401.00€** dhe në emër të interesit ligjor prej 10 % të shumës themelore t’i paguaj shumën prej **340.10€**. Ndërsa, shuma e kërkesës përtej shumës së aprovuar, refuzohet si e pabazuar.

Shumat e aprovuara si në pikën 2 të dispozitivit do të përmbushen në pajtim të prioritetit sipas kategorisë së përcaktuar të kërkesave dhe interesave në procedurën e likuidimit.

II.OBLIGOHET e paditura që ankuesit t’ia paguaj shpenzimet e procedurës në shumë prej **124.00€**.

Rrethanat faktike dhe procedurale

Me 18 prill 2014, ankuesi dorëzoi në Dhomën e Posaçme, ankesë kundër Vendimit nr. PRZ017-0004/0232, të datës 10 mars 2014, të Autoritetit të Likuidimit të Agjencisë Kosovare të Privatizimit (më tej shkurt AL), me të cilin ka kërkuar kompensimin për paga të pa paguara, në shumë prej 3,541.00 €, për periudhën prej 01 korrik 1999 deri me 19 dhjetor 2005 nga NSH “NIN Ramiz Sadiku” (në likuidim). Ankuesi pohoi se atij dhe punëtorëve tjerë u është ndërprerë në mënyrë masive kontrata e punës nga ndërmarrja dhe se rrjedhimisht të gjithë ata kanë të drejtë në paga të pa paguara, AKP nuk ua kishte mohuar këtë por i kishte refuzuar këto kërkesa duke pretenduar se kërkesa e tyre ishte e parashkruar. Më tej, ankuesi pohoi se punëtorëve kurdoherë që ata kanë kërkuar sqarime u është thënë se të gjitha kërkesat duhet ti paraqesin vetëm pas shpalljes së likuidimit ashtu që ata e kanë kuptuar se nuk mundën dhe nuk duhet të bëhet asgjë deri në ditën e shpalljes së likuidimit. Sipas ankuesit është e padiskutueshme se ai ishte i punësuar aty për një kohë të gjatë deri sa AKM ua ndërpreu kontratat e punës të gjithë punëtorëve. Si provë ankuesi ka dorëzuar, kopjen e vendimit të kundërshtuar, kopjen e letërnjoftimit dhe autorizimin për përfaqësim.

Me 30 shtator 2015, ankuesi parashtroi parashtrësë për plotësimin e ankesës/padisë, me të cilën kërkoi që të miratohet në tërësi si e bazuar ankesa/padia dhe të obligohet AKP dhe AL që në emër të pagesës së pagave të pa paguara ti paguaj ankuesit Sh B shumën e borxhit 3,401.00 € dhe kamatën ligjore.

Me 30 janar 2020, e paditura në mbrojtjen e saj të parashtruar kundër ankesës, pohoi se AL ka bërë vlerësim të saktë rrethanave faktike dhe se dispozitat ligjore janë zbatuar saktësisht. E paditura pohoi se shprehimisht e kundërshton si ekzistencën ashtu edhe lartësinë e detyrimit të pretenduar dhe thekson rregullin bazik të procedurës kontestimore sipas të cilit pala kërkuese ka detyrimin dhe barrën e provës. Po ashtu, e paditura pohoi se ankuesi nuk ka dhënë asnjë detaj të punës së tij konkrete gjatë periudhës për të cilën kërkon të shpërblehet me rroga, ai nuk ka treguar as oraret e punës, as vendin e punës, as funksionet konkrete të kryera prej tij e as ndonjë detaj tjetër që do të lejonte konstatimin se ankuesi e ka përmbushur pjesën e tij të marrëdhënies së punës duke punuar pranë NSH. Më tej, e paditura pohoi se kërkesa e ankuesit është e parashkruar dhe se afati i parashkrimit nuk e lejon AL-në dhe DHPGJS-në të analizojë dhe shqyrtojë themelin e rastit, pretendimet e paraqitura në ankesë nuk janë të mbështetura në dëshmi dhe fakte materiale që do të ishin relevante për rastin konkret.

Lidhur me këtë çështje me dt.20 tetor 2020, DHPGJS nxjerr aktgjykim me të cilin e refuzuar si t të pa bazuar ankesën e ankuesit dhe e ka vërtetuar vendimin e Autoritetit të Likuidimit PRZ017-0004/0232, i datës 10 mars 2014, si të drejtë dhe të bazuar në ligj, duke vendosur që secila palë t’i bartë shpenzimet procedurale.

Me aktvendimin e Kolegjit të Apelit të DHPGJS, AC-I-20-0520-A001 dt.17 tetor 2021,lënda është kthyer në rigjykim tek shkalla e parë.

Duke vepruar sipas aktvendimit dhe sugjerimeve të Kolegjit të Apelit të DHPGJS, kjo gjykatë është lëshuar vlerësimin e serishëm të ankesës dhe me dt.01 nëntor 2023 ka lëshuar një urdhër për ankuesin, me të cilin ka kërkuar nga ankuesi që të bëjë dorëzimin e provave shtesë në mbështetje të pretendimeve ankimore siç është kopja e njoftimit për ndërprerje të marrëdhënies së punës, kopja e librezës së punës, kopja e listës së pagave të cilat pretendon se NSH i ka mbetur borxh si dhe prova të tjera shtesë.

I autorizuari i ankuesit me dt.09 nëntor 2023 ka bërë dorëzimin e një parashtresë, të cilës i ka bashkangjitur këto prova: Kopjen e njoftimit për ndërprerje të marrëdhënies së punës, Kopjen e librezës së punës, Kopjen e listës së pagave.

Arsyetimi ligjor:

Ankesa aprovet si e bazuar dhe ndryshohet vendimi i kundërshtuar i AL.

Në bazë të nenit 2 par.4 dhe nenit 77 par.1 pika 1.1 të Ligjit Nr.06-L-086 të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejme Ligji për Dhomën e Posaçme), gjykata zbaton dispozitat procedurale të këtij ligji.

Në bazë të nenit 76 par.3 të Ligjit mbi Dhomën e Posaçme, në lidhje me nenin 398 të Ligjit për Procedurën Kontestimore, gjykata vlerëson se faktet që përmban ankesa e vërtetojnë atë dhe merr këtë aktgjykim pa caktuar seancë dëgjimore.

Neni 42 par.2 i Ligjit për Dhomën e Posaçme, parasheh se pala që pretendon një fakt apo ngjarje ka barrën e dëshmisë për të dëshmuar vërtetësinë e pretendimit të tillë, duke paraqitur parashtresat apo duke paraqitur provat materiale (të dokumentuara, fizike dhe/ose dëshmuese), ndërsa dispozita e nenit 42 par.3 parasheh se pala që pretendon një fakt apo ngjarje ka mundësinë e arsyeshme për të paraqitur apo dorëzuar provat materiale për të mbështetur një pretendim të tillë, nëse pala e tillë dështon që të paraqesë apo dorëzojë provat e tilla, atëherë vlerësohet se pala nuk ka ofruar barrën e dëshmisë lidhur me pretendimin e tillë.

Sipas nenit 7 të Ligjit për Procedurën Kontestimore, palët kanë për detyrë ti paraqesin të gjitha faktet mbi të cilat i mbështesin kërkesat e veta dhe të propozojnë prova me të cilat konstatohen faktet e tilla. Me fjalë të tjera, kushdo që thotë diçka duhet ta dëshmojë atë (ei incumbit probatio qui dicit).

Neni 14 par.1 i Rregullores së UNMIK- ut 2001/27 (si ligj në fuqi në kohën e ofrimit të shërbimeve të punës) parasheh që: *“Pagat - rrogat paguhen: (a) të paktën çdo muaj; (b) punonjësit personalisht ose përmes transferit bankar dhe (c) të shoqëruara me dëftesën e pagesës”*. Neni 55 par.1 i Ligjit të Punës Nr. 03/L-212 (si ligj në fuqi në kohën e nxjerrjes së vendimit) parasheh që: *“I punësuari ka të drejtë në pagë, e cila përcaktohet me Kontratën e Punës, në pajtim me këtë ligj, Kontratën Kolektive, Aktin e Brendshëm të Punëdhënësit”*.

Gjykata vlerëson se, për kohën kur pretendohet se është krijuar detyrimi, duhet të aplikohet parashkrimi i përgjithshëm për detyrimet civile lidhur me kërkesat periodike. Këto rregulla gjinden në Ligjin mbi Marrëdhëniet e Detyrimeve (LMD) nr. 690 të datës 30 mars 1978, të njëjtat rregulla gjinden edhe në Ligjin nr. 04/L-077 për Marrëdhëniet e Detyrimeve (LMD) i cili ka hyrë në fuqi më 19 dhjetor 2012. Në pajtim me nenin 372, paragrafi 1 i LMD-së, parashkrimi i kërkesave periodike siç është paga, është tri (3) vjet; Ligji i ri ka mbajtur të njëjtin afat parashkrimi prej 3 vitesh (neni 353, paragrafi 1, i LMD-së). Po ashtu, Ligji i Punës nr. 03/L-212 i cili është në fuqi, nuk parasheh dispozitë të veçantë për parashkrimin në lidhje me pagesat e të ardhurave, por parasheh një afat të përgjithshëm prej 3 viteve të parashkrimit, në lidhje me kërkesat që lindin nga marrëdhënia e punës. Nga dispozitat e lartcekura, gjykata vlerëson se parashkrimi si institut i së drejtës civile në përgjithësi dhe në veçanti afati 3 vjeçar i parashkrimit për kërkesat monetare, është ruajtur në të gjitha ligjet që kanë qenë të aplikuara në atë kohë, por edhe në ligjet që tani janë në fuqi.

Prandaj, shihet se parashkrimi për pagat e papaguara të kërkuara në këtë lëndë (pagat e papaguara për periudhën 01.07.1999 deri me dt.19.12.2005) ishte i rregulluar me LMD-në (1978), i cili ishte ligj ende në fuqi në atë kohë. Vetëm në dhjetor 2012 ligji i aplikueshëm ndryshoi, por edhe LMD-ja ka mbajtur të njëjtin afat parashkrimi prej 3 vjetësh.

Me vjetërsim/parashkrim, ligjërisht shuhet e drejta e kërimit të përmbushjes së detyrimit, parashkrimi fillon të rrjedhë ditën e parë pas ditës kur kreditori të ketë pasur të drejtë të kërkojë përmbushjen e detyrimit, në qoftë se me ligj për raste të veçanta nuk është parashikuar diçka tjetër.

Gjykata vlerëson se nuk është kontestuese në mes palëve fakti se ankuesi ishte një punëtor i NSH “ NIN Ramiz Sadiku”. Në këtë çështje, kontestuese ndërmjet palëve është çështja e parashkrimit të kërkesës së ankuesit për kompensim për pagat e papaguara. E paditura e kundërshton kërkesën e ankuesit duke pretenduar se e njëjta është parashkruar, me arsyetim se ankuesi nuk ka ndërmarrë ndonjë veprim me qëllim të ndërprerjes së këtij afati. Ankuesi e kundërshton një pretendim të tillë duke u bazuar në Kopjen e vendimit të kundërshtuar, Kopjen e njoftimit për ndërprerje të marrëdhënies së punës, Kopjen e librezës së punës, Kopjen e listës së pagave si dhe në thëniet në ankesë.

Nga provat e parashtruara nga ankuesi, vërtetohet fakti se ankuesi kishte paga të papaguara nga NSH në shumë prej 3,401.00€. Andaj, gjykata e pranon si provë relevante dhe të bazuara provat tjera të parashtruara nga ankuesi se për këtë periudhë NSH i ka mbetur borxh pagat. E paditura nuk ka dëshmuar të kundërtën dhe nuk ka dorëzuar ndonjë provë për të vërtetuar faktin se ankuesi nuk kishte ofruar shërbime pune për NSH në periudhën e lartcekur, apo se nuk i ka mbetur pagat borxh, ashtu siç përshkruhet në vërtetimin e lëshuar nga NSH-ja.

Gjykata ka vlerësuar edhe pretendimet e tjera dhe kundërshtimet e palës së paditur në lidhje me objektin e kontestit, por të njëjtat nuk kanë ndikuar për të vendosur ndryshe në këtë çështje. Pretendimi i të paditurës se kërkesa e ankuesit është parashkruar në tërësi, nuk është i saktë. Ankuesi kishte dorëzuar një kërkesë brenda afateve pranë AL me dt.01 gusht 2006. Gjykata

vlerëson se, parashkrimi është ndërprerë me njoftimin për ndërprerje të marrëdhënies së punës të dt.21 shkurt 2006 dhe kësioj pretendimi i të paditurës, se kërkesa në tërësi është parashkruar në tërësi nuk është i drejtë dhe nuk gjen mbështetje në dispozitat ligjore.

Gjykata vëren se njoftimi i dt.21 shkurt 2006, është pranim i borxhit nga N.SH dhe se parashkrimi ndërpritet me çdo pranim borxhi nga debitori. Futja e NSH-së në procedurë të likuidimit në bazë të dispozitave ligjore ka qenë detyrë e të paditurës dhe nuk është varur nga vullneti i ankuesit, kësioj ankuesi ka pasur pritje legjitime lidhur me fillimin e procedurës së likuidimit dhe parashtrimin të pretendimeve të saj kreditore në po atë procedurë. Vonesa e fillimit të procedurës së likuidimit të NSH nuk mund ti atribuohet ankuesit dhe kësioj ti mohohet e drejta në kompensim vetëm mbi faktin e afatit të parashkrimit, përderisa ka qenë obligim ligjor i të paditurës për fillimin e kësaj procedure dhe përderisa ankuesi me letrën e lartcekur është njoftuar se kërkesat kreditore që mund ti ketë duhet ti parashtrijë kur të fillojë procedura e likuidimit. Njëherit një interpretim i tillë është në pajtim edhe me precedentët e DHPGJS-së dhe të Kolegjit të Ankesave (AC-I-20-0282, AC-I-20-0033, AC-I-20-0168, AC-I-20-0183 etj).

Nisur nga kjo gjendje, gjykata vie në përfundim se ankuesi, kishte ofruar shërbime punë për NSH dhe se NSH-ja i kishte mbetur borxh pagat për periudhën e lartcekur dhe kësioj i takon e drejta në kompensim për pagat e papaguara, në shumën e aprovuar.

Gjykata ia aprovoj shumën si në dispozitiv të këtij aktgjykimi duke u bazuar në muajt për të cilët ankuesi nuk ishte paguar dhe kishte ofruar shërbime për N.SH-në, ashtu që ia aprovoj shumën si në dispozitiv të këtij aktgjykimi duke u bazuar në Listën e pagave për periudhën 01.07.1999 deri me 19.12.2005, dhe sipas llogaritjes gjeti se NSH-ja ankuesit i kishte borxh shumën prej 3,401.00€ e jo 3,541.00€ siq ka theksuar në ankesë. Ankuesit i ishte ndërprerë marrëdhënia e punës me dt. 21 shkurt 2006 dhe siç e parashohin dispozitat në fuqi të asaj kohe kërkesat nga marrëdhënia e punës parashkruhen në afat prej tri viteve. Bazuar në këto dispozita ligjore gjykata gjeti se kërkesëpadia e ankuesit duhet të aprovohet pasi që me njoftimin për ndërprerje të marrëdhënies së punës ankuesit i ishte ndërprerë parashkrimi.

Gjykata e aprovon shumën në lartësi prej 340.10€ në emër të interesit ligjor bazuar në nenin 37.3 të shtojcës së Ligjit nr. 04 / L-034 për Agjencinë Kosovare të Privatizimit. Sipas nenit të lartcekur të gjitha kërkesat e bëra ndaj Ndërmarrjes mund të përfshijnë kamatë në çfarëdo shume themelore të grumbulluar deri para datës së Vendimit të Likuidimit, me kusht që kjo kamatë të mos tejkalojë 10% (dhjetë për qind) të shumës themelore.

Andaj në bazë të të lartcekurave dhe në pajtim me nenet 54 par.1 dhe 74 par.4 të Ligjit për Dhomën e Posaçme u vendos si në dispozitiv të aktgjykimit.

Taksat gjyqësore

Ndaj parashtruesit të ankesës nuk caktohet taksë gjyqësore ngase të njëjtën e ka paguar më dt.09.07.2020 në shumë prej 20 euro, sipas Udhëzimit Administrativ të Këshillit Gjyqësor të Kosovës nr. 01/2017 të datës 1 maj 2017 për Unifikimin e Taksave Gjyqësore.

E paditura është e obliguar ti paguaj shpenzimet e procedurës në shumë prej **124.€**, në bazë të Rregullores së Tarifës së Odës së Avokatëve, në shumat prej: 104.00€ për ankesë si dhe 20.00€ për taksën gjyqësore.

Këshilla juridike

Kundër këtij aktgjykimi mund të parashtrohet ankesë me shkrim në Kolegjin e Apelit të Dhomës së Posaçme brenda 15 ditëve nga pranimi i këtij aktgjykimi. Ankesa duhet të dorëzohet në bazë të nenit 9.6 të Ligjit për Dhomën e Posaçme.

Gj y q t a r e
Hajrie Shala